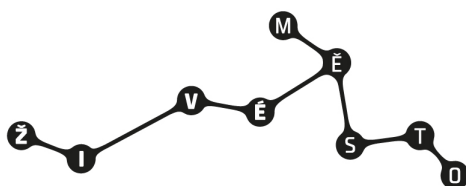

Závěrečná tisková zpráva festivalu Živé město

PRAHA, 5. 10. 2011

Dovolte, abychom Vás informovali o právě proběhlém **multižánrovém festivalu Živé město**, který se konal ve dnech **27. 9. až 4. 10. 2011 na Praze 6** a během něhož se uskutečnilo více než 20 jednotlivých akcí.

Hlavním cílem festivalu, který uspořádalo občanské sdružení Živé město, bylo **oživení kulturního života a veřejného prostoru na Praze 6**. Mimo jiné chtěl festival upozornit i na fakt, že **na Praze 6 není žádné kamenné kino**. Dalším smyslem Živého města bylo **zpropagování kulturních zařízení**, která celoročně nabízejí pestrý kulturní program, ale příliš se o nich neví. Patří k nim **klub Klubovna, Divadlo Potrvá, KC Kaštan, břevnovská fara Církve československé husitské, Národní technická knihovna** nebo **Tvůrčí kavárna Vypálené koťátko**.

Do Živého města se zapojila také **Městská knihovna v Praze** (pobočka v Dejvicích), **Spolek posluchačů architektury** nebo kurátor Galerie NTK Milan Mikuláščík. Večerními **site-specific intervencemi**, realizovanými umělci majícími k Praze 6 blízko, **ožila pozapomenutá místa** jako bývalá kina Ořechovka či Bruska, podchod na Malovance nebo nádraží Praha-Bubeneč. Jedním ze smyslů festivalu bylo právě „**prosítování**“ s **ostatními místními neziskovými organizacemi a občanskými iniciativami** – např. Kružítko, o. p. s. nebo Ramus, o. s.

Festival Živé město zorganizovalo stejnojmenné občanské sdružení složené převážně ze studentů a čerstvých absolventů uměleckých škol. Festival neměl jen sociokulturní funkci, ale snažil se být i jakousi **platformou pro mladé začínající umělce**. Do budoucna by měl podnítit další spolupráci mladých lidí z různých uměleckých oborů.

Největším úspěchem je kromě velkého zájmu návštěvníků fakt, že se takto **rozsáhlou a pestrou akcí s minimálním rozpočtem** vůbec podařilo uskutečnit a že se **povedlo vytvořit rozsáhlou síť lidí i organizací**, kteří byli ochotni se bez nároku na honorář do Živého města zapojit.

Akce se konala za podpory Městské části Prahy 6 a Nadace Život umělce. Dalšími partnery festivalu byly kromě výše uvedených kulturních zařízení také FAMU, ČVUT, VŠCHT, ČZU.

Festivalová **fotogalerie** je k vidění na: <https://www.facebook.com/zivemesto?sk=photos>. **Videoreportáž** o festivalu je ve fázi postprodukce a později ji zveřejníme na našem webu.

www.zive-mesto.cz

www.facebook.com/zivemesto

kontakt:

PR a média festivalu Živé město – Marie Knapp

media@zive-mesto.cz

Příloha k Závěrečné tiskové zprávě festivalu Živé město

Na závěr festivalu, **4. 10. 2011**, se v **Divadle a kavárně Potrvá** uskutečnila **projekce krátkých filmů zabývajících se intervencemi ve veřejném prostoru**, po níž následovala **diskuse o kultuře a veřejném prostoru v Praze**, resp. Praze 6.

Debatu moderovala **Zuzana Rejchová** z **ČRo – Rádia Wave** a jako panelisté se jí zúčastnili: **Radim Knapp** (Za lepší život v Praze), **Tereza Mašková** (Živé město), **Milan Mikuláščík** (Galerie NTK, Guma Guar), **Jiří Sulženko** (KC Zahrada, Street for Art) a **Martin Skalský** (člen Zastupitelstva MČ Prahy 6). Na následujících řádcích předkládáme několik citací z této diskuse.

Je Praha 6 živým městem?

Martin Skalský: „*Žiji na Praze 6 prakticky od narození a myslím si, že Praha 6 živá rozhodně není, naopak tady řada zajímavých projektů tady skončila. Jsou tu ale příklady, jako je kavárna Potrvá, kde se nacházíme, nebo festival Živé město, toho, že se to dá změnit. A myslím si, že to záleží hodně na lidech, kteří tady žijí. Praha 6 je mrtvější než Žižkov nebo jiné centrální části Prahy, ale festival ukázal, že je tady řada zajímavých míst a aktivit, které mají velký potenciál.*“

Diváci:

„*Praha 6 je čtvrt' pro klidný rodinný život, kde je spousta mement mori typu mrtvá kina, která se asi nikdy neoživí. A velkým problémem je tunel Blanka, který nám každodenně narušuje běžný život.*“

„*Na to, že je na Praze 6 řada vysokých škol a mnoho kolejí, tak se to na „ulici“ nijak neprojevuje. Zažila jsem, jak vypadají univerzitní města v zahraničí, kde se konají různé pouliční studentské festivaly apod. Šestka tenhle potenciál má, ale nevím o tom, že by se něco takového dělo.*“

Praha 6 pořadatelem kulturních akcí

Martin Skalský: „*Největší částky v rádech desítek milionů korun se tady v poslední době dávaly do rekonstrukcí divadel Semafor a Spejbl a Hurvínek. Radnice má pocit, že je dobře, že tu máme prestižní divadla, která nás obyvatele příliš nezajímají, ale prostě je tu máme. A potom šestka, což mi přijde nesprávné, ale nedá se s tím moc nic dělat, organizuje kulturu do značné míry sama – pořádá operu v Šárce nebo Dny osvobození a podobné kulturní akce během celého roku. Teď se to trochu omezilo, protože je krize a šestka kvůli špatnému hospodaření přišla o hodně peněz, ale bohužel se omezily peníze i na jiné kulturní akce. ... Na jednoleté projekty bylo na tento rok vyčleněno asi 750 tisíc korun, takže potom na aktuální živé umění jdou z pohledu městské části jen směšné prostředky. Jak ale bylo řečeno, šestka pořádá vlastní akce, na které najímá PR agentury, platí honoráře atp., což samozřejmě stojí hodně peněz. A je otázka, zda má městská část sama sloužit jako pořadatel kultury.*“

Pořádání akcí ve veřejném prostoru – byrokratické překážky

Jiří Sulženko: „*Cokoliv chcete udělat ve veřejném prostoru, tak musíte mít zábor, anebo to uděláte ilegálně. Od letošního roku platí vyhláška, v níž se nejspíš stala chyba, že městské části nesmí ani odpouštět poplatek za metr čtvereční, který dříve odpustit mohly, pokud jste je přesvědčili, že váš projekt má smysl. My jsme na Street for Art letos vydělali tisíc metrů čtverečních dřevěnými paletami, takže si spočítejte, kolik je to peněz, které z toho grantu, co dostanete, zahučí zpátky za zábor. Nám se podařilo přesvědčit radnici, aby se postavila do role spoluorganizátora akce, což nám nakonec ušetřilo sto padesát tisíc korun. ... Řeknu příklad třeba Lyonu, kde si lidé běžně postaví uprostřed náměstí stůl a s dětmi tam slaví narozeniny, není to žádná aktivistická akce, ale rodinná večere. Když si budete tohle chtít udělat tady před Potrvá, tak buď na vás za pět minut přijde Městská policie a vyhodí vás, anebo si to budete muset vyřídit a zaplatíte sedmdesát korun za zábor a další peníze za vyřízení a za kolky. ... Myslím, že když u nás máme starosty, kteří zakazují opírání se o lampy apod., tak je to naprosto mimo veškeré uvažování o tom, co je a co není veřejný prostor a jak se k němu máme my jako lidi chovat.*“

Tereza Mašková: „*Jen bych doplnila, že v té zmíněné magistrátní vyhlášce stojí, že pakliže se jedná*

o sportovní akci, na níž přispěla městská část nebo magistrát, tak lze poplatek za zábor odpustit, ovšem na kulturní akce se jaksi zapomnělo.“

Milan Mikuláščík: *„Já přemýšlím už dlouho o tom, že by bylo fajn umění z těchto poplatků vyjmout, ale vsadím se, že v českém prostředí by to dopadlo tak, že by se vyrojili podnikatelé, kteří by pod to začali skrývat komerční projekty.“*

Radim Knapp: *„Chtěl bych jen upozornit, že zábor fasády je také zábor veřejného prostoru a takováhle instalace už není v pražské památkové rezervaci možná, leda by šlo o plachtu instalovanou na lešení pevně spjatém s přiléhající komunikací. Na fasádě navíc musí probíhat stavební práce. Projděte se po centru Prahy a všimněte si, kolik plachet tam ještě stále nelegálně visí. Je to prostor, který se zabírá tak dlouho, dokud si toho někdo nevšimne, a ten člověk, co tam tu velkoplošnou reklamu dá, vydělává desítky tisíc měsíčně. Je tedy důležité všimnout si prostoru kolem sebe a říct tohle by tady být nemělo.“*

Závěrem

Tereza Mašková: *„Myslím, že je potřeba, abychom se my – občanská sdružení a neziskové organizace – přestaly vnímat jako konkurence. V České republice je pořád bohužel zvykem, že i ti, co usilují o podobnou věc, se vnímají jako konkurenti. Jako Živé město jsme o něco takového teď během festivalu pokusili – propojili jsme kulturní zařízení a kluby, co tady nabízejí pravidelný kulturní program, snažili jsme se je zpropagovat – ukázat návštěvníkům Klubovny, že je možné zajít na divadlo i do Potrvá, a lidem, co chodí do Kaštanu, že výtvarné dílny se konají i v Kruhžítku. To znamená „prosít“ se navzájem, což si troufám tvrdit, že se nám povedlo. A doufám, že se to může podařit i ve větším měřítku.“*